

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1283

@ בשבת וביום ראשון **ראש חודש טבת**.
@ לא אומרים **"צדקתך"**.
@ מוסיפים בהפטר פסוק ראשון ופסוק אחרון **"השמים כסאיי ו"מחר חודש"**.

בס"ד ל' כסלו ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 16:20
צאת השבת - 17:12
רבנו תם - 17:42
שַׁעוֹן חוּרֵף - מהלוח המדויק של **"אור החיים"**
ע"פ **"אופק תל אביב"**

כפס"דיו: "דוגי ושמח"
(זכריה ב')

אורח בשבת זו מברך את ברכת המזון הארוכה ביותר. "ועל הניסים". "רצה והחליצנו". "יעלה ויבוא". "ברכת האורח"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת מקץ

בשבת מוציאים 3 ספרי תורה
ביום ראשון - 2 ספרי תורה.

מלנייני הפרשה:

- ← יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
- ← יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
- ← לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
- ← עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
- ← יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
- ← האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
- ← יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם מוסף כיד המלך.
- ← הבחינה והניסיון בגביע.

"ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה הולם..."

אפשר לרמוז **ויהי** אם אדם יש לו צרה וצער, יקיים **מקץ-מ'מון ק'ול צ'ום**, דהיינו ירבה בתפלה וצדקה וינצל וכך הצער יהיה אצלו בבחינת **מוקצה**. (החידוש היומי)

"וירא פרעה איש לבין והכם" (מ"א - ל"ג)

"וירא פרעה איש לבין והכם". כתב רבי אליעזר מגריימזא, סופי תיבות **מנשה** שעתיד לצאת מיוסף והיה חכם ונבון.

"צפנת פלנה" (מ"א - מ"ה)

הגימטריה של **"צפנת"** היא כת"ר (620) שזה מנין **תרי"ג** מצוות דאורייתא ו**שבע** מצוות דרבנן - כל התורה כולה, לרמז שכל שכל התורה גלויה לפניו.

"ויתן לו את אסנת"

מי היתה אסנת? מובא בפרקי דרבי אליעזר (פל"ח), שהיתה בתה של דינה בת יעקב, ונולדה משכם בן חמור. רמז התיבות **"את אסנת"** בגימטריה **"בת דינה דהיא אחותו"**. (912)

"וירא יעקב כי יש ישר במצרים"

אומר רש"י שיעקב הרגיש שיוסף חי, **"שבר"**.
ר"ת שם בן רחל.

"אחרי הודיע אלוקים אותך את כל זאת אין לבין והכם כמור" - מסתבר, שגם פרעה הבין, כי אדם שיש בו יראת-שמים ודעת-אלוקים, הנהו גם נבון וחכם וימדינאיי משובח...
"ויוסף בן שלוששים שנה" - רמז שנתקיים חלומי "השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לך" - הרי אלו 13, כנגד 13 שנות השעבוד של יוסף במצרים, מגיל 17, עד חלם החלום, עד שעלה לגדולה.

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

"ויוסף בן שלוששים שנה"

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

"שמן זית זך" - שמן טהור ומובחר שהופק מזיתים.

בהשאלה: אדם מיוחס.

"בא כשמן בעצמותיי" - הדבר נעם לו.

"הוסיף שמן למדורה" - בהשאלה: הוסיף כעס ורוגז.

"טוב שם משמן טוב" - תכונותיו הטובות של אדם

חשובות יותר מממונו.

"מסלתה ומשמנה" - מהמעולה והמובחר.

"כזית" - כגודל זית. בהשאלה: מידה קטנה.

הסיון ממשל מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"**, **"חידושי"**, **"דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה בערב שבת ובמוצאי שבת

א. ראש חודש טבת שחל בשבת, מוציאים שלשה ספרי תורה. סדר הקריאה הוא כדלקמן:

= קוראים בספר הראשון **ששה בפרשת השבוע.**

= והשביעי משלים בספר שני, של **ראש חודש. (ספר במדבר, פרשת פנחס פרק כ"ו "וביום השבת...")**

= המפטיר קורא בספר תורה השלישי **בפרשת הנשיאים השייכת לחנוכה. (ספר במדבר פרשת נשא פרק ז')**

המשלים בספר השני אומר חצי קדיש, וכן המפטיר אומר חצי קדיש, ואם עלו שבעה עולים או יותר בספר הראשון, יאמרו שלשה קדישים, קדיש לכל ספר תורה, מאחר ונשלמה חובת היום בספר הראשון.

ב. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

ג. כשחל יום ראשון של חנוכה בשבת, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שבעה עולים (לכל הפחות) בפרשת השבוע, והמפטיר קורא מברכת כהנים עד ביום השני, ומפטיר "רני ושמחי בת ציון", ובשבת שניה המפטיר קורא מביום השמיני עד כן עשה את המנוחה, ומפטיר בנרות דשלמה, ולעולם אין מזכירים חנוכה בברכת ההפטרה.

ד. פשט המנהג להדליק נר חנוכה במוצאי שבת בבית הכנסת, **קודם שהשליח צבור מבדיל על הכוס**, אבל המבדיל בביתו, להוציא את בני ביתו ידי חובתו יש לו **להקדים הבדלה לפני הדלקת נר חנוכה.**

ה. ההנהגה בכל מוצאי שבת שלא לעשות מלאכה עד שיעור שעה וחומש, כשיטת רבינו תם, ומרן השלחן ערוך, גם במוצאי שבת חנוכה לא ישנו מנהגם, בדבר הדלקת נרות חנוכה, שאין זו סתם חומרא בעלמא, אלא חובה קדושה לכל יראי ה' וחושבי שמו, בהיות שהרבה מאוד מרבתינו הראשונים סוברים להלכה כדעת רבינו תם בזה, וכן הרבה מגדולה האחרונים, והמחמיר בזה ישא ברכה מאת ה'.

ו. אין מברכים בהבדלה "בורא מאורי האש" על נר חנוכה, שאין מברכין על הניר עד שיאורות לאורו, ובשמן הזה שמדליקים בפנים, ואין לו נר אחר, יש אומרים שאפשר להקל לברך בורא מאורי האש על נר חנוכה, בשעת הדחק.

ז. לרוב, בחנוכה אנו קוראים בפרשת - "מקץ". בסוף פרשת "מקץ" נכתבו מספר התיבות (המילים) בפרשה **2025**. המילה **נר** בגימטריא **250** כפול שמונת ימי חנוכה נקבל **2000** נוסף את היום שבו נחוג את חג החנוכה כה' (25) בכסלו נקבל יחד **2025**, (כמנין התיבות בפרשה).

ח. לפעמים קורה שבשעה שרוכשים שמן זית עבור הדלקת נרות החנוכה, אומרים לחנוני שהוא מעוניין בשמן זית לחנוכה, ואף חוזר ומדגיש את זה שוב ושוב. ושואלים, האם השמן נחשב הוקצה למצוותו כמו שמן שדולק בכוסיות החנוכיה ואסור בהנאה כיון שפירש שהוא להדלקת הנרות? דעתנו היא שאין לאסור את אותו השמן, משום שאנן סהדי שלמרות שפירש ואמר שקונה את השמן לכבוד נרות החנוכה, אין כוונתו להקצות את מה שיישאר אחרי החג, אלא כוונתו לשמן שצריך להדלקת הנרות. ולכן השמן שנותר בבקבוק לאחר חנוכה מותר להדליק בו גם לשבתות.

כל הפתילות של ימי החנוכה, ישמור וישרוף יחד עם החמץ בערב פסח.

יהי רצון שבזכות הדלקת נרות החנוכה נזכה בקרוב להדליק נרות בחצרות קדש - בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימנו, אמן כן יהי רצון.

מכל מלמד השכלתו

יהיה מקיץ יעניתים ימים ופרעה זולם והנה עמוד על היאר :

פרשת מקץ לעולם יוצאת בשבת חנוכה.

ורמוזים מהפסוק :

ויהי = **ו** - ובכסלו. **י** - יחג. גימטריא **כה'**. (בכה' בכסלו חוגגים חנוכה)

מקץ = **מ** - מכסלו **ק** - קמץ **צ** - צרי.

שנתים = **ש** - שמאל **נ** - נדליק, **י** - ימין **מ** - מזוזה.

ימים = **י** - ימנע **מ** - מבכיה **י** - ימנע **מ** - מהספד. (אבלות אסורה בחנוכה)

ופרעה = **ו** - ופירשו **ר** - רבותינו **ע** - עליהם **ה** - השלום.

חלם = **ח** - חילות **מ** - מדליקין.

והנה עומד = **נ** - נצאת **ה** - החוכבים **נ** - נדליק **ה** - הנרות **ע** - ענינת דרכים.

על היאר = **ע** - עד **ל** - ליל **ה** - השמיני **י** - ישרפו **א** - אור **ר** - רובם.

"זאת חנוכה"

השבוע, "זאת חנוכה" - מסתיימים שמונת ימי החנוכה, ולכך כמה השלכות הלכתיות:

א. כשקונה שמן לחנוכה לא יאמר "שמן זה לחנוכה", כי יש אומרים שבכך הקדיש את כל השמן, גם את מה שנותר בבקבוק לאחר חנוכה. לכן ראוי לעשות "תנאי" בעת הקנייה, ולהתכוון שלא כל השמן יהיה לחנוכה.

ב. אולם גם אם לא חשב על כך בעת הקנייה - מותר להשתמש בשמן שבבקבוק. ואפילו בתוך חנוכה הדבר מותר, אם יש לו מספיק שמן להדלקת כל הנרות.

ג. לגבי השמן שנותר בחנוכיה - מה שנותר מההדלקה של אתמול המנהג הוא להשתמש בו להדלקה של היום. מה שנותר לאחר היום השמיני, יש בו קדושה - אסור בהנאה, ואין להשתמש בו לשום צורך שהוא, אלא לשורפו במדורה לעצמה. הוא הדין לפתילות שנותרו בחנוכיה.

ד. מעיקר הדין אולי ניתן היה לשמור את השמן ואת הפתילות הללו להדלקה של השנה הבאה, אבל מחשש שמא יבוא הדבר לידי תקלה, שישתמשו בהם במשך השנה, יש לשורפם בפני עצמן לאחר החנוכה.

מנהג ישראל קדוש, לשמור את השמן והפתילות ולהצניעם עד ערב פסח ולשורפם עם ביעור החמץ.

הסביבון

מנהג קדום לשחק בסביבון בחנוכה.

על הסביבון כותבים בישראל את האותיות:

נ-ס-ג-ד-ל-ה-י-ה-פ-ה. ובחור"ל: **ש-ס-ו-ל-א-פ-ה.**

למנהג זה מספר טעמים:

א. בתקופת הגלות היו מדליקים נרות חנוכה בבית (הגויים לא אפשרו ליהודים להדליק בחוץ). כאשר מדליקים בתוך הבית חייבים כל בני הבית להיות ערים כדי שיהיה פרסום הנס, ורק אז ניתן לברך על הדלקה זו. לכן נהגו הילדים לשחק בסביבונים כדי להישאר ערים.

ב. בימי היוונים היה אסור ללמוד תורה. היהודים המשיכו ללמוד למרות הגזירות, וכאשר היו האויבים נכנסים היו מוציאים הילדים את הסביבונים ומראים כאילו סך הכל שיחקו בסביבונים.

צואת חמשת השקלים

מספר על יהודי אחד שהיו לו הרבה בנים ובנות, וזכה להשיא את כלם.

היהודי הזה השתדל מאוד שלא להתערב לילדיו בשום ענין. תמיד היה אומר לאשתו: "הכי חשובה הדגמה האישית."

אם אתחיל לתת להם עצות, הם ממילא לא ישמעו, אם כן למה להכנס לכל מיני מחלוקות ומריבות?

ירצו, ינהגו כמובן. לא ירצו, מה לעשות...

ובכל מקרה, אני כבר לא יכול להשפיע עליהם בדברים. הוא היה אבא מאוד אוהב ומסור, וגם פאטר בגרו בגיו ובנותיו, ונעשו הורים לילדים, היה הקשר ביניהם קרוב. פאטר הזקין האב וחלה את חליו האחרון, באו כלם לשהות לצדו.

האזירה היתה קשה, לכלם היה ברור שהסוף קרוב מאוד. האב הרים את ידו הרושדת, המחברת לצנורות רבים, ורמז לילדיו להתקרב.

"בקשה אחת לי אליכם", הוא לחש. נשימותיו היו כבדות, הקול בקשי נצא מגרונו המזער.

כל הילדים, הבנים והבנות, היו דרוכים לשמע את בקשתו האחרונה של אבא הזקן והאהוב, לפני פטירתו מן העולם. "דוד..." אמר האב, והשתתק בחסר אונים. אחר כך הוא התחזק והמשיך: "דוד אברהם..."

דוד אברהם: בדיק הוא מענין אותו רגע לפני פטירתו? "כן אבא יקר, מה אתה רוצה להגיד בענין דוד אברהם?" "בקשה אחת, ילדים אהובים שלי. בבקשה מכס, כל יום תביאו מטבע אחד של חמשה שקלים לדוד אברהם."

"מה?" כלם עמדו המומים לרגע, ואחר כך התחילו להביע את פליאתם ואפלו את מחאתם. דוד אברהם הוא אדם אמיד. "מה פתאום הם יתנו לו כסף? ועוד בכל יום ויום?" אבל באותו רגע פרחו נשמתו של האב.

עקבות נוראות נשמעו, הצער היה בלתי נתון לתאור. דוד אברהם והמטבעות שלו לא עמדו בראש מעיניהם באותה שעה קשה.

ישובו הבנים והבנות שבעה ימים והתאבלו על אביהם. בבקר שלאחר תם השבעה, דוד אברהם דפק על דלתו של הבן הבכור. פניו של דוד אברהם חתומות, שפתיו קפוצות, והוא רמז לבן ללא מלים שיעלו לתת לו מטבע של חמשה שקלים. לקים את צוואתו האחרונה של אבא.

הבן, אף הוא לא הרבה בדברים, רק הניח בידו של דוד אברהם מטבע של חמשה שקלים.

דוד אברהם עבר באותו יום בבתייהם של כל הבנים והבנות, וכל אחד מהם נתן לו מטבע של חמשה שקלים, כהוראתו של האב המנוח.

כך עשה הדוד גם למחרת, ואחרי יומים ושלושה. כך עשה בכל יום ויום. עבר שבוע, עברו שבועים, חלפו חדש וחודשים. הסתיימה השנה הראשונה, וחלפו גם שנתים, שלוש ועשר.

ובכל יום, בדיק באותה שעה, ממשך דוד אברהם לדפק על הדלת, רומז בידו וכלם יודעים שצריך לשים מטבע. אף אחד מהבנים לא היה עשיר, וניתנית המטבע בכל יום הפכה כבר למטרד מרגיז.

במפגשים המשפחתיים היו מרבים להתלונן על זה. הבת הצעירה אמרה: "אולי לא הבנו נכון את הכוונה של אבא? ודאי הוא לא התכוון באמת שנתן לדוד אברהם חמשה שקלים בכל יום כל כך הרבה שנים?"

וראובן, הבן הבכור, הוסיף: "אם אבא היה יודע מה המצב של דוד אברהם ומה המצב שלנו, הוא היה אומר שדוד אברהם יתן לנו מטבע כל יום, ולא אנחנו לו!"

"אולי באמת נעשה לזה סוף?" הציע בן אחר. "לפעמים אין לי חמשה שקלים לקנות חלב, ומרגיז אותי לתת עוד ועוד חמשה שקלים לדוד העשיר הזה שלנו!"

"צואה של אבא", אמרו פה אחד אחיו ואחיותיו, והמשיכו כלם לתת את המטבע היומית.

דוד אברהם נדע על התלונות, אבל לא דבר על כך מלה. הוא המשיך בסובביו היומיים, כשפניו פני פוקר ואינן מביעות דבר.

השנים חלפו, הבת של ראובן התחתנה ברוח ה', הוא זכה לחתן אותה עם חתן מצלח והיתה חתנה יפה ונפלאה.

עכשו היו כלם תמימי דעים. הגיע הזמן, שדוד אברהם יפסיק להגיע אל ביתו של ראובן.

למה? כי בעקבות החתנה השתרגו על צוארו חובות עצומים, והוא התחייב כל מיני התחייבויות.

אבל בבקר, בשעה הקבועה, נשמעה הדפיקה על הדלת. כל בני המשפחה היו עגיפים מאוד.

החתנה הסתיימה בשעת לילה מאחרת. עד שעלו ועד שבאו, ועד שהחליפו חיות, כבר היה כמעט בקר.

נכנסו סוף סוף למטות, וקווי לישן קצת, אבל בשבע בבקר דוד אברהם כבר על המפתן.

"אוי", אמר אבי הפלה התשוש, "דוד אברהם הזה, הייתי מוכן לתת לו את כל הכסף מפה ועד מאה עשרים שנה שלו, רק שיתן לי לישן עכשו כמה דקות בשקט!"

הוא מתחפר מתחת לשמיכה, אבל דוד אברהם לא מותר. קם הבן אבי הפלה, ובעיניים חצי עצומות לוקח מטבע של חמשה שקלים, ותוחב לידו של דוד אברהם.

הוא מיחל לחזר למטה ומתחיל לסגר את הדלת, אבל דוד אברהם דוחף רגל אחת כדי למעו מהדלת להסגר.

"מה זה, דוד אברהם? מה קורה פה?" הדוד לא עונה. הוא נכנס לבית, ותיקיה עבה אחזה היטב בידו. "דוד אברהם, אנחנו עגיפים כל כך" אמר ראובן ונפחק פהוק גדול. "אולי תבוא לבקר פעם אחרת?"

הדוד לא מבין כנראה רמזים, אפלו עבים מאוד. הוא מתגשש ליד השלחן, ואומר לבצל הבית "שב".

בבית שלי הוא אמר לי "שב", חושב ראובן לעצמו, אבל יפה שהוא סוף סוף מוציא מלה מהפה שלו.

ראובן מתגשש ואומר לדוד הזקן, "כן, מה אני יכול לעזר לך?" הדוד דוחף לעברו את תיקית המסמכים.

"תפתח, זה שלך". ראובן פותח. בתוך התיקיה יש ערמות של פטרות כסף מסדרים יפה בצורות.

"מה זה?" שואל בתמיהה ראובן. "זה שלך".

"מה זאת אומרת, זה שלי?" אבא שלך? אמר דוד אברהם, "כשהוא חלה את חליו האחרון, הוא קרא לי ואמר: 'אני מכיר את הילדים שלי, ילדים יקרים ונפלאים, אבל לחסד הם לא יודעים. לא חושבים על המחר. יגיע זמן שהם יחתנו את ילדיהם, ואז יתקעו עם חובות גדולים'."

"לכן אני מבקש ממך בקשה, אני אבקש מהם לפני מותי, שובל יום יתן לך כל אחד מהם מטבע של חמשה שקלים. כשהילדים שלהם יתחתנו, תביא להם את כל מה שיצטבר!"

"הנה זה מה שהצטבר במשך השנים. כל זה שלך". מטבע ועוד מטבע מצטברים בסוף לסכים גדול.

הספור הנפלא הזה שמואב בספר 'פלא דורש', מלמדנו את המסר: שכל מצוה שאיתה עושה וכל שעור שאליה אתה מגיע, מצטברים בסוף לאוצר גדול ועצום.

(הרב צבי נקר הי"ו)

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה ליציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "בחודש העשירי הוא חודש טבת".

רוב שמות החודשים במקור כנראה בבלי והובא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה טעמים לשם החודש:

טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה ל ישראל.

"**טבת גדלה בו הדסה**". הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן

לבתה השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר' פנחס). טובה אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים).

סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור. ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על

כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: **כל-טוב**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך - סגולה לחנוכה וראש חודש טבת

א' בטבת - תאריך מופלא! אם יש משהו ש"נזל" מדרך התורה, אח "שבבניק" או אחות "מבולבלת" חס ושולם, הדלקת הנרות ב-א' בטבת (מוצאי שבת) נושאת סגולה להחזיר את הבנים הכי רחוקים בתשובה. כיצד? כי א' בטבת הוא יום פטירתו של אברהם אבינו, וה' הבטיח לו: "**תקבר בְּשִׁיבָה טוֹבָה**" = ראשי תיבות **טב"ת**.

למה הוא נקבר בשיבה טובה? כי ביום מותו הוא ראה את ישמעאל בנו עושה תשובה. הילד הכי-רחוק-מתורה בעולם, חזר בתשובה - אז הילדים שלך לא יכולים! כתוב "**כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי**".

הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל - ראש ישיבת 'פורת יוסף', היה מדגיש את לימוד המוסר שיש בפסוק זה עד כמה גדולה חובתנו בחינוך ילדינו, כי כשאדם יעלה לשמים הוא ייתבע

על כך ויצטרך לתת דין וחשבון מפורט כיצד הוא חונך ילדיו, שהם פקדון שהקב"ה הפקיד בידיו, למען יוכל

העולם להמשיך להתקיים כרצונו ועל פי חוקיו משפטיו ותורתיו.

עשרים ושש שנים מדרשים את שיעור התורה הגדול בתבל

אמרו "אברהם ז"ל" משרד בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

בית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 כינה

בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לשליטת ה' בת שמעה שתומה לעשוד הרביעית בליון

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

לפומתא והצלחת כל ילדיו שתזכה לרפואה שלימה,

אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות

ליבה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. ברכה והצלחה

לילדיה, לכדיה וגינה ולרפואה ליאת בת שושנה

כל הישועות והברכות

לשליטת מחדרן בן אחרון וכדיה

ושליטת ע"מ בת אסתר

על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה,

פרנסה טובה, אושר ושלחה ובכל הברכות הכתובות בתורה

ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו

כל משאלות ליבם לטובה. להבדיל לע"נ אסתר בת ביבי ז"ל

ברכות ואחלואים

שלמה ז"ל וספיר לארי

להולדת הבן נ"י

יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח

בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים

וברכה והצלחה ליצחק ואיריס לארי

ליצחק וענת כהן שירון נחת ושלחה

מכל יוצאי חלציהם

ברכות ואחלואים

לאושר ומשי נסימי

להולדת הבת

יהי שנתלד כאמנותו שרה רבקה רחל ולאח,

תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה

ונחת ושלחה למיכל מוסאי

לישראל מאיה נסימי ירון נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכוריו

שתומה לעשוד הרביעית בליון

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיט ברוחניות

ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלחה

לרפואת הדוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה

לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ יהודה בן אשר ז"ל

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ותזכה לשנים רבות וטובות

עם בעלה ניסים

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיו. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה

ברכות ואחלואים

לרפואה שלימה

לשובה בכוריו

בת דבורה הקב"ה ישלח

מזור ומרפא לרנ"ב אבריה

ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה